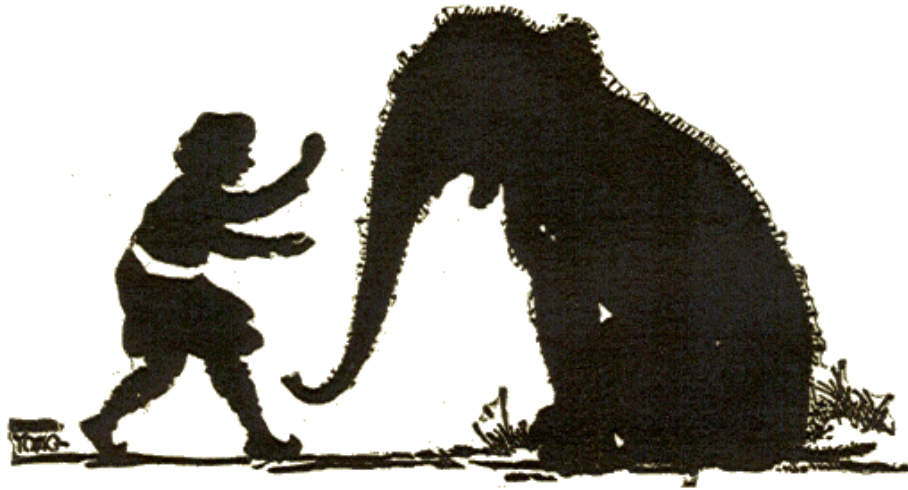

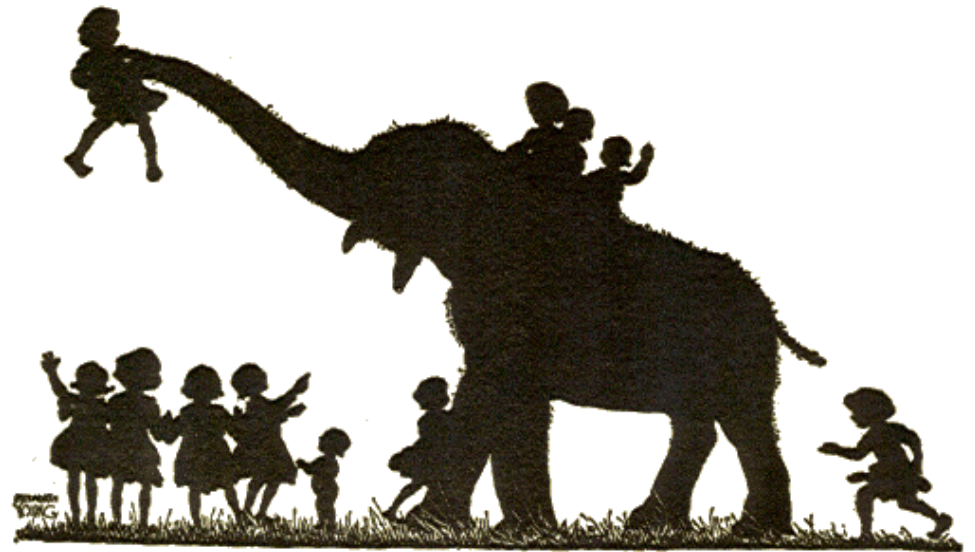
אבל הפילון לא עבד כלל. הוא אכל, ישן, שיחק עם הילדים
והלך עם סבתא לביקורים.
יום אחד הוא ביקש שתלך איתו לחורשה.
"לא אוכל ללכת, שחורי, לפני הרבה עבודה היום."
הביט בה שחורי וראה שהיא הזדקנה ונעשתה חלשה.
"אני צעיר וחזק" חשב "אלך ואראה אם אוכל למצוא
עבודה. אוכל להביא קצת כסף הביתה ואז היא לא תצטרך

לעבוד קשה."
למחרת, מוקדם בבוקר הוא יצא לשפת הנהר. שם ראה
אדם בצרה גדולה. הייתה שם שרשרת ארוכה של קרונות
שקועים בבוץ שעל שפת הנהר, והשוורים לא הצליחו
למשוך אותם.

שחורי של הסבתא

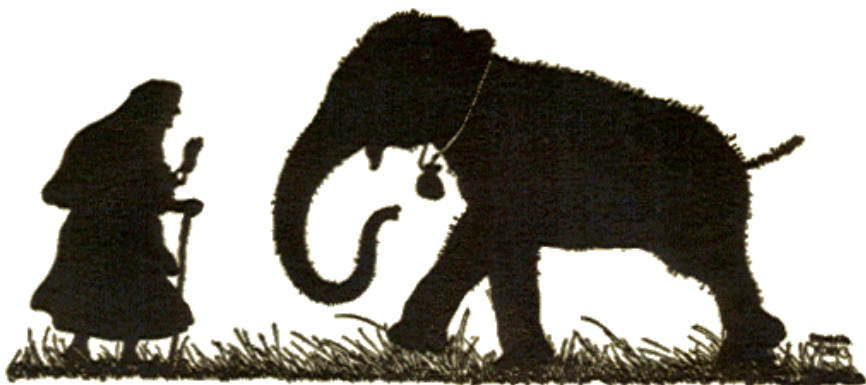
איש עשיר אחד נתן פעם פיל תינוק לאישה זקנה. היא
אהבה את הפילון מאוד וטיפלה בו יפה. ילדי הכפר קראו
לאישה סבתא, ולפיל "שחורי של הסבתא".
הפיל השתתף עם הילדים במשחקים ונשא אותם על גבו
בכל הכפר.

"שחורי נדנד אותנו" ביקשו הילדים.
"טוב! מי הראשון?" שאל הפילון, תפס אותם בהדק, הרים
גבוה באוויר ואחר כך שם בזהירות חזרה לארץ.

"הו, שחורי!" היא קראה "איפה היית? ומה זה על צווארך?" ושחורי סיפר לה שהוא עבד והרוויח קצת כסף בשבילה.

"הו שחורי, שחורי" אמרה הסבתא "כמה קשה עבדת כדי להרוויח כל כך הרבה. ואיזה שחורי טוב אתה!" ואחרי כל העבודה הם נחו, הוא וסבתא ושניהם היו מאושרים מאוד.

כשהאיש ראה את שחורי העומד על שפת הנהר שאל: "של מי הפיל הזה? אני רוצה לשכור אותו שיעזור לשוורים שלי."

ילד שעמד שם בקרבה אמר: "זה שחורי של הסבתא." "טוב" אמר האיש: "אשלם שתי מטבעות כסף על כול קרון שהוא יעביר דרך הנהר." שחורי שמח לשמוע את ההצעה, נכנס לנהר ומשך את הקרונות, אחד, אחד, אחד לעבר השני. האיש ספר מטבע כסף אחת לכל קרון.

אבל כששחורי ראה כי הוא מקבל רק מטבע אחת על כל קרון ולא שניים, הוא לא רצה כלל לגעת בכסף. הוא נעמד באמצע הדרך ולא נתן לשיירה לעבור. בלית בררה ספר האיש עוד מטבע לכל קרון, הכניס את הכסף לשקית ותלה על צווארו של שחורי. שחורי התחיל לחזור הביתה, גאה במתנה שיכול להביא לסבתא.

בינתיים הילדים חיפשו את שחורי ושאלו את סבתא לאן הוא נעלם. כולם חיפשו אותו אך רק לקראת ערב שמעו וראו שהוא חוזר.

"איפה היית, שחורי? ומה זה על צווארך?" קראו הילדים כשרצו לקראת החבר שלהם.

אך שחורי לא עצר כדי לדבר עם חבריו. הוא רץ ישר הביתה, לסבתא.